

**Recenzja osiągnięć naukowych, dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzatorskich
dr hab. Pawła Karnkowskiego
w postępowaniu Rady Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii
Górnictwo-Hutniczej w Krakowie w sprawie nadaniu mu tytułu naukowego profesora**

Po zapoznaniu się z nadesłaną z Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie dokumentacją stwierdzam, że dr hab. Paweł Karnkowski, pracownik naukowo-dydaktyczny na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego (ur. 3.07. 1952 r., doktorat w 1986 roku; habilitacja w 2004 roku) przestawił dokumenty wystarczające do recenzji w postępowaniu o nadanie tytułu naukowego profesora.

Na dorobek naukowy kandydata składa się 59 publikacji (po habilitacji 27), samodzielnych (32) i współautorskich, w tym jednej monografii, których sumaryczny impact factor wynosi 23.014 (po habilitacji — 12.603). Indeks Hirscha wynosi 9 (Scopus) lub 8 (Google Scholar). Kandydat jest autorem 63 abstraktów konferencyjnych (po habilitacji 46), wygłaszał 38 referatów i prezentował 11 posterów, biorąc udział w konferencjach krajowych i 13 konferencjach zagranicznych i międzynarodowych.

Dr hab. Paweł Karnkowski to doświadczony badacz łączący geologię regionalną i złożową, zwłaszcza naftową. Najważniejszym terenem jego badań jest Niż Polski, w mniejszym stopniu zapadlisko przedkarpackie czy okazjonalnie inne obszary (np. basen sedymentacyjny w Kazachstanie). Najwięcej uwagi poświęcił on epiwaryscyjskim formacjom osadowym basenu polskiego, zyskując autorytet aktualnie jednego z najlepszych znawców przedmiotu. Na terenie badań, kandydat ma duże osiągnięcia w zakresie litostratygrafii, stratygrafii sekwencji, z uwzględnieniem paleotektoniki, co pozwoliło lepiej rozpoznać rozwój basenu, między innymi wykazanie ryftowej genezy czerwonego spągowca. Te fundamentalne opracowania doprowadziły do znacznego ulepszenia poglądów na temat rozwoju paleogeograficznego badanego obszaru. Dr hab. Karnkowski jest także autorem nowatorskich map subsydencji tektonicznej. Analiza strumienia cieplnego w osadach Nizżu Polskiego przy pomocy zaawansowanych modeli komputerowych została również przedstawiona na mapach autorstwa kandydata, co wraz danymi geofizycznymi pozwoliło mu na przedstawienie modelu rozwoju serii osadowych i wulkanicznych basenu polskiego w nawiązaniu do budowy głębszej części skorupy ziemskiej i płaszcza. Uzyskany został w ten sposób nowy model asymetrycznego basenu. Studia termiki basenu doprowadziły kandydata

do przedstawienia zróżnicowanych warunków generacji węglowodorów i formowania się dolnocechsztyńskich rud polimetalicznych, a także do wyjaśnienia genezy składu gazu ziemnego w górnej części czerwonego spągowca. Celom prospekcji węglowodorów służyły także zaawansowane modelowania strefy dojrzałości materii organicznej w basenie polskim, bałtyckim i lubelskim, prowadzące do wyróżnienia „okien ropnych” i nowoczesnego przedstawienia prowincji naftowych w Polsce. Praktyka poszukiwawcza potwierdziła słuszność tych modelowań. Dr hab. Karnkowski posługiwał się także zdjęciami lotniczymi i satelitarnymi w celu analizy złóż i budowy tektonicznej (wspólnie z W. Ozimkowskim) i uczestniczył w badaniach biologicznych, wykorzystując swoje umiejętności w zakresie technik GIS.

Dr hab. Karnkowski to także nauczyciel akademicki, związany niezmiennie z Wydziałem Geologii UW. Jest on twórcą przedmiotu (wykłady i ćwiczenia od lat 80-tych) „Geologiczna kartografia wgłębna” i współautorem późniejszego przedmiotu „Analizy basenów sedymentacyjnych”. Kandydat do dydaktyki chętnie włącza nowoczesne metody komputerowe, prowadząc także wykłady i ćwiczenia z przedmiotów „Zastosowania metod komputerowych w geologii” oraz „Zastosowanie GIS w geologii”, a także tworząc przedmiot „Geologiczne bazy danych i modelowanie procesów złożowych”. Dr hab. Karnkowski w pełni przyczynił się do przygotowania nowego kierunku studiów inżynierskich „Geologia stosowana”. Wypromował on kilkudziesięciu licencjuszy, magistrów i inżynierów (ponad 20 od 2000 r.), trzech doktorów i był współpromotorem jednego obronionego doktoratu, a obecnie jest współpromotorem w jednym, zaawansowanym przewodzie doktorskim. Był on także recenzentem w dwóch przewodach doktorskich i dwóch przewodach habilitacyjnych.

Do osiągnięć kandydata na polu popularyzacji nauki należy zaliczyć organizację konferencji związanych z przemysłem naftowych (8 konferencji w latach 1991–1998). Jest on autorem jednego artykułu popularnonaukowego. Był wiceprzewodniczącym jury w Olimpiadzie Geologicznej (Krosno, 2012).

Z działań na rzecz środowiska naukowego należy wymienić funkcje Sekretarza (1994–1996) i Prezesa Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Geologicznego (1996–2006) oraz Wiceprezesa Polskiego Towarzystwa Geologicznego (od 2006 r.). Dr hab. Karnkowski jest także ekspertem w The European Association of Geoscientists and Engineers (EAGE) oraz Wiceprezesem Komitetu Programme for Associations and Cooperations in the Earth Sciences(PACE) w ramach tej organizacji. Jest on Przewodniczącym Rady Naukowej GEOCENTRUM.

Wnioski końcowe

Mimo niebudzącego wątpliwości dużego doświadczenia zawodowego i osiągnięć na polu geologii regionalnej i złożowej w Polsce, dorobek publikacyjny kandydata wyrażony parametrami bibliometrycznymi jest raczej na poziomie habilitacji. Ocenę tą łagodzi fakt, że kandydat zajmował się głównie badaniami z zakresu geologii regionalnej i naftowej, których wyniki mimo dużej przydatności praktycznej i waloru poznawczego w zakresie budowy geologicznej kraju nie są często publikowane w czasopismach z listy filadelfijskiej w obiegu międzynarodowym i nie są licznie cytowane w czasopismach branżowych pod uwagę przez popularne w bibliometrii bazy danych. Pozostałe osiągnięcia, a zwłaszcza dydaktyka, spełniają bez zastrzeżeń wymogi stawiane kandydatom do tytułu profesora. Biorąc pod uwagę wymienione wyżej uwarunkowania łagodzące niezbyt wysokie wskaźniki bibliometryczne, uważam, że dr hab. Paweł Karnkowski spełnia warunki formalne, a w minimalnym stopniu merytoryczne jak też zwyczajowe odnoszące się do osiągnięć naukowych, wymagane do otrzymania tytułu naukowego profesora w dziedzinie nauk o Ziemi, dyscyplinie geologii.

Prof. dr hab. Alfred Uchman

Kraków, 31.08.2016 r.